

Olimpia '80

A Nemzetközi Olimpiai Bizottság keddi délutáni ülésén a következő ülészakra halasztotta annak a javaslatnak a megvitatását, hogy az olimpiai játékok állandóan Görögországban kerüljenek sorra. A bizottság meghallgatta a szarajevói téli olimpia szervező bizottságának beszámolóját az 1984. évi téli sporttalálkozó előkészületeiről. Monique Berlioux asszony, a NOB igazgatója az ülést követő sajtókonferencián elmondotta: a bizottság határozata alapján a moszkvai olimpia zárónapségén az olimpiai protokoll értelmében felvonják az Egyesült Államok zászlaját, mivel a következő játékok színhelye Los Angeles lesz. Koráb-

ban az olimpiai mozgalom megbontására törekvő körök azt a hírt terjesztették, hogy a zászló felvonása „az Egyesült Államok akarata ellenére” történik. Mint ismeretes, a washingtoni kormány nyomására az amerikai sportolók nem utazhattak el Moszkvába. Berlioux asszony nyomatékosan leszögezte: a zászló felvonását a játékok szabálya írja elő.

Az ülés után Ignatyij Novikov sajtókonferencián tájékoztatta az újságírókat Moszkva olimpiai előkészületeiről. A szovjet szervező bizottság elnöke számos adatot és ténnyel bizonyította, hogy a szovjet főváros teljes készenlétben áll a játékok szombati megnyitására.

„Úgy hívják őket, hogy Váradi és Barna...”

Kettős IBV-győzelem

Egy évvel ezelőtt irtunk Váradi Sándorról, a SZEOL AK tehetséges fiatal kenusáról, amikor Moszkvában nagyszabású nemzetközi versenyen képviselte a szegedi színeket. Nem is akárhogyan, hiszen C-1. 500 és C-1. 1000 méteren is aranyérmert szerzett. Az akkor 17 éves kenusnak a moszkvai siker volt addigi legnagyobb eredménye. Azóta eltelt egy év és néhány nappal ezelőtt az ifjúsági Európa-bajnokságnak számító IBV versenyen kenu párosban a magyar csapat két aranyérmét Váradi Sándor szerezte az újpesti Barna Tamással. A verseny után Vargha Lajos versenybíró így nyilatkozott a Népsportnak: „Sajnos úgy tűnik, kajak-kenu utánpótlásunkat röviden el lehet intézni. Úgy hívják őket, hogy Váradi és Barna...”

Hétfőn délután az Ifjúsági Vízitelepen kerestük Váradi Sándort és edzőjét Kása Ferencet. Vasárnap még a magyar Himnuszot játszották Váradiék tiszteletére, hétfőn már kenuba térdelt, hogy lelapátolja a napi adagot. Pataki Bálint technikai vezető irodájában ültünk össze Adóc János, Váradi Márton, Kása Ferenc edzőkkel és Váradi Sándor kétszeres IBV-győztes kenusal.

— Hogyan kezdődött kenus sportpályafutásod?

— 1973 őszén édesapám küldött le az Ifjúsági Vízitelepre, hogy erősödjek. Aztán eltelt egy év és már nem is tudtam elképzelni a napjaimat a telep nélkül. Elfoglaltságot adtak az edzések, megtaláltam a mozgás örömet és a barátjaim is itt alakult ki, 1974-ben már négyes indiak kenuban vidéki seregszemle versenyre nyertünk. Horvát Zoltán, Bakai Csabával és Szabó Sándorral jó négyest alkotunk, 1977-ben már én nyertem a C-1 500 és 1000 méteres serdülőversenyt. Ekkor kerültem be a magyar ifjúsági válogatottba.

— Hogyan kerültél össze az IBV-re az újpesti Barna Tamással?

— Tavaly az ifjúsági EB-re készültünk hetes kenusban. Volt egy időre mérés 2 ezren. Tamás jobbás én balos vagyok. Mondtam, „térdeljünk össze”. Azonnal negyedik lettünk. Most pedig az IBV-n már mindkét távot megnyertük.

— Mi a véleményed a Népsportban megjelent mondatról, hogy a magyar kajak-kenu utánpótlás egyenlő Váradi és Barna nevével?

— Kicsit túlzott véleménynek tűnik, de van benne valami. Nagyon jólesett, hogy a szakemberek így vélekednek rólunk, hiszen ebben a sportágban nagyon nehéz kivívni az elismerést. — Augusztus 4-én 18 éves leszel. Most fejeztél be a 600. számú Ipari Szakmunkásképző Intézet autószerelői szakját, méghozzá kitűnő eredménnyel. Edzés délelőtt, délután. Hétfőeken versenyek. Korosztályod többsége a diszkóban, dohányfüstben, sörgőzben tölti a hétvégét, lányok társasága szórakoztatja. Megéri élsportolónak lenni?

— Diszkó, cigaretta, pia nem hiányzik. A lányok? Az már más kérdés... En élsportoló akarok lenni és ezért mindent megteszek.

Sipos István felvétele

Vízszállítás előtt Váradi Sándor hallgatja Kása Ferenc edző tanácsait

— Van-e példaképed?

— Nincs. Nekem nagy dopping volt, hogy együtt dolgozhattam Matija Ljubekkel. Maga mögé térdeltett a tammedencében, „legyezte” a hátunkat a lapáttal, ha elmaradtunk tőle. Az ő akaraterejét, megszállottságát szeretném eltanulni. Wichmann Tamástól pedig kivételes kenu tudását és sportemberi magatartását.

— Milyen érzés volt halni a Himnusz az IBV ünnepélyes eredményhirdetésén?

— Felejthetetlen. Akkor érzem igazán az ember, hogy letett valamit az asztalra és hogy magyar.

— Hogyan tovább, mire készül az IBV-győztes páros?

— Együtt kell maradnunk és minél előbb betérni a felnőttek közé. Ott aztán mindent egy lapra téve küzdjen a Los Angeles-i olimpián kiküldetésért.

— Nősülés, családalapítás?

— Kása Ferenc mellett Váradi Sándor megszólalhatna, egyből válaszol: „Szó sem lehet róla!” Aztán mindketten jól nevetnek, igaz is, Váradi a nősüléssel még ráér, a Los Angeles-i olimpia évében még csak 22 gyertyát tesznek a születésnapjára.

Váradi Márton a kajak szakág edzője veszi át a szót:

— Az IBV verseny korábban az olimpiai reményeségek tornája volt. Ezekben a küzdelmekben futott be Wichmann, Saporenko, Vaskúti, Kovács Laci... Erősebb mezőny gyűlik össze, mint az ifi EB-n, hiszen minden ország két egységét, a rendezők négyet indíthatnak versenyszámonként.

Kása Ferencet, Váradi Sándor edzőjét arra kértük, hogy jellemezze versenyzőjét.

— Tavaly került vissza hozzám. Már kezdőként feltűnt nekem szédületes munkabírása és céltudatossága. Igazi versenyzői alkat, hiszen a tét, mindig feldobja, nagy versenyeken mindig többet tud nyújtani, mint amit várhatok tőle. Az IBV versenyekre kitűnően együtt dolgoztunk az újpesti edzővel. Hogy milyen taktikát dolgoztunk ki? Ha csak centiméterekkel is, de hamarabb érjenek célba, mint az ellenfelek. A két srác ezt végig betartotta — mondja viccesen, majd Pataki Bálint technikai vezető veszi át a szót:

— Nagyon örültünk valamilyen Váradi Sanyi sikerének. Erre a kettős győzelemre azért is nagy szükségünk volt, hogy a közelmúlt zűrés eseményeit feledtessük és bizonyítsuk, hogy szakosztályunk jó úton halad. A SZEOL AK-nak nemcsak egy Váradi Sándora van. Az eredmények bennünket igazolnak majd.

Bagaméry László

Közlemény

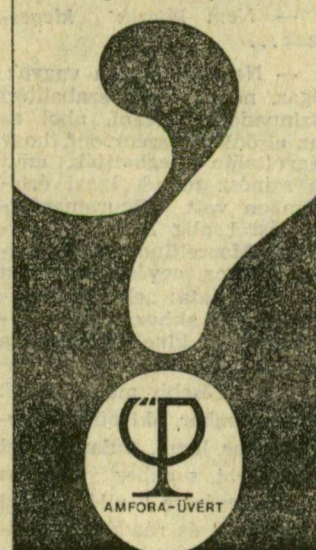
Ertesítjük fogyasztóinkat, hogy 1980. július 16. és augusztus 16. között Petőfitelepen, a Gondör sor, Irinyi J. u., Gerle sor, Szántó K. J. u. által határolt területen 6 órától 15 óráig időszakos áramszünet lesz hálózati átváltás munkák miatt. Fogyasztói elnézést kéri a DEMASZ, Szeged, Eszaki Kirendeltsége.

EXPRESS társasutazás
1980. július 26-27.

**Szekszárd —
Gemenc —
Paks
útvonalon**

Utazás: autóbusszal
Elhelyezés: szállodában teljes ellátás.
Részvételi díj: 685,- Ft/ fő.
Jelentkezés és felvilágosítás: EXPRESS Utazási Iroda, Szeged, Kigó u. 3.
Telefon: 11-303, 11-310.

**Amfora-ajándék
Szegeden**
Szeged, Széchenyi tér 2.

Árengedményes

cementvásár Sándorfalván.

Nyílászárók, redőnyök, fenyőfűrészárak, gipsz, bitumen, szigetelőpapír, parkburkolólap, áthidalók

nagy választékban kaphatók

Sándorfalvi ÁFÉSZ TŰZEP-telep.
Maros u. 2. Telefon: 29.

Hontalanul, de bizakodva...

Képesek-e tartós NB I-es szereplésre az Építők-Spartacus röplabdásai?

Töprengenie aligha kellett a szakosztály vezetésének, amikor a csapattal szemben elvárásokat súlyozta. Megfontoltan, de annál határozottabban jelölte feladatát: megkapaszkodni az első osztályban! Különösebb magyarázatra nem szorul, miért ily' szerény az óhajuk. Elég egy pillantást vetni az NB I-es női röplabda-bajnokság táblázatára — ...13. Küller SC 6, 14. Miskolci VSE 5, 15. Szegedi Építők-Spartacus 4, 16. Haladás VSE 3 győzelemmel — máris kiviláglik, nem a kishívatóság vezette a szakembereket, amikor így fogalmaztak,

Mintha a vezetés meglátásának helyességét akarta volna igazolni a csapat, kezdetben sorozatban vesztesen hagyta el a pályát. Volt olyan mérkőzés is, amely alig tartott tovább harminc percnél... Lelkesedtek, akartak a szegedi lányok, de ez kevésnek bizonyult. Az első győzelem igen sokáig, a rajttól számítva több mint két hónapig várattat magára, akkor a Közgazdasági Egyetem együttese volt az ellenfél. A késői sikert még három nyertes mérkőzés követelte, így helyzeti előnyre tett szert az Építők-Spartacus riválisával szemben. Jól belegondolva, neve után a nyert találkozókat jelző szám nagyobb is lehetne — az MVSC és a BVSC elleni összecsapásokon kezében volt a lehetőség —, ha játékosainak küzdőszelleme nagyobb rutinnal ötvöződött volna.

— Elkényelmesedtünk, lelassult játékunk, nemhogy javultunk, inkább visszafejlődöttünk az NB II-ben — indokolta szereplésüket, egyben véleményét is mondva a második osztály színvonaláról Hegedüs Ferenc vezető edző. — Ellenfeleink nem készítették különösebb erőki-fejtésre bennünket, nem túlzok, ha azt mondom, „sétamérkőzéseken” arattuk biztos győzelmeinket. Oriási a különbség a két osztály között, két év alatt nagyot fejlődött az élvonal. Indulásnál úgy hittem, hozzák majd magunkat, de később — különösen a TFSE és a BSE elleni mérkőzéseket követően — egyszerűen kétségbe esem. Rájöttem, erősebben, technikailag és taktikailag tudásban rettenetesen messze vagyunk az élmezőnytől.

Az első forduló után — az idei bajnokság háromfordulós — úgy mondtam rendet kellett tenni a fejekben. A sorozatos kudarcok az Építők-Spartacusnál sem hatottak ösztönzőleg, kedvetlenség uralkodott el a csapatnál, amelyet ráadásul sérülé-

sek, betegségek is tizedeltek. A sok-sok beszélgetés, a vezetői győzködése nem maradt eredménytelen, a játékosok elfogadták, megértették, sikerre csak akkor számíthatnak, ha összefognak, az edzéseken „vert izadva” készülnek.

— Belátták a lányok, változtatni muszáj a szemléletben, a hozzáállásban, mert különben elbukunk — így a vezető edző, amikor az eredményesnek ítéhető második fordulóra terelődött a szó. — Dicséretükre legyen mondvá, valamennyien beálltak a sorba, mindenki egyet akar, igazán jó, baráti a hangulat, egységes a társaság. A többletmunka nem múlt el nyomtalanul, a pár hónap alatt is fejlődöttünk. Erőnlétünk megfelelő, gyorsult játékok, technikailag és taktikailag is csiszolódtak a csapat.

Pedig együtt tartása nem kis gondot okoz a vezetőknek. A szakosztály B-kategóriás, semmiféle juttatást nem kaphatnak a játékosok. De nem is lenne miből adni, hiszen az éves költségvetéshez szükséges pénz is úgy „kaparják” össze.

— Örökös gondunk a játékosok megtartása, s ami elkerülhetetlen, ezen a jövőben sem tudunk változtatni — kapcsolódik a társalgásba Farkas József, a szakosztály elnöke. — Véleményem szerint a szövetségi ágazat a legkevésbé alkalmas arra, hogy élvonalbeli csapatot tartson fenn. Példával is alá tudom támasztani állításomat. Akik dolgoznak, azoknak adott a munkahelye, „természetesen” nem a szövetségi szervezetben. Nem kötelezhetjük a játékosokat, nincs is szándékunkban, hogy változtasson állást. A csapatból sokan tanulnak, középiskolások vagy a tanárképző hallgatói. A diákok többsége továbbtanul Szegeden, esetleg máshol, a végzett főiskolás tanítani szeretne, oda megy, ahol állást kap, őket legke-

Nemzetközi táncverseny a szegedi Sportszarnokban

1980. július 19-én és 20-án 19 órakor.

(NDK, svájc, csehszlovák, lengyel, jugoszláv, magyar csapatokkal)
Műsorvezető: Antal Imre.

Jegyelővétel: Volán Utazási Irodában
Bajcsy-Zsilinszky u. 28.
Juhász Gyula Műv. Központban
Vörösmarty u. 5.
Szegedi Ifjúsági Házban
Komócsin tér 2/A.